

Врѝн – Сл., СЗ, скалист планински връх.

Врѝтника – 1. Б., СИ 6, превал и проход по стария път Сливен – Стара река. ДИ: *Демѝр канѝя* (до 1942 г.), *Горѝлия кантѝн*; 2. Сот., З 0,2, просека.

Врѝза – Сот., СИ 0,5, извор, чешма при стария манастир „Св. Петка”. От новогръцко *врисѝ* ‘извор’. Наименованието е разпространено в Странджа (Райчевски 2001: 82 и др. ДИ: *Орѝза* (вж.).

Врѝшка могила – Сот., СИ 0,5, могила до извора *Врѝса* (СРТ)

Врѝлец – 1. Б., ЮИ 4,5; 2. Сл., СЗ 8,5. ДИ: *Врѝлица* (ГХХ). Връх с пасища.

Врѝлски дол – Б., И 4,5, дол и рекичка, десен приток на Асеновска река.

Врѝщето – Др., СИ, просека за извеждане на добитъка на паша. Вж.

Върѝще.

връх (върх) – в местното тълкуване: най-високата точка в планината, рид и др. От стб. *врѝхъ*. – *Бедѝлски ~*, *Голѝмия ~*, *Дебѝлия ~*, *Жѝлюв ~*, *Голѝмия айкѝнски ~*, *Йордѝнов ~*, *Лѝипѝтров ~*, *Под ~*, *Сѝвов ~*, *Хачѝиѝкия ~*, *Чолѝшки ~*.

Връха – 1. Др., СЗ, невисоко възвишение в полето (СРТ); 2. Ич., ЮЗ 2,6, планински връх край стария път Ичера – Сливен (СРТ).

Втѝра чѝка – Гав., С 2, остра скалиста височина (ДАД).

Втѝрия алчѝк – Ков., ЮИ 2, второ долче.

Втѝрия кантѝн – Сл., Ю 3,2, стар жп кантон на мястото, където жп линията Сливен – Дѝбово пресичат шосето Сливен – Казанлък, на 11,5 км СЗ от Сливен.

Вѝглен – село в Сливенска околия. С това име е от 1934 г. ДИ: *Кѝмюрдѝжѝ чифлѝк*, *Кумрѝт дербѝнт*.

Вѝз байря – Кер.

Вѝлева могила – 1. Др., СЗ 2,5, тракийска надгробна могила сред лозя; 2. Др., Ю 2, възвишение до лозята на *Вѝлеви* (СРТ); 3. Глш., СЗ 5, някогашна нива на *Вѝльо* от с. Матѝй (СРТ). От ЛИ.

вѝлк – име на хищен звяр с широко присъствие в топонимообразуването.

Вѝлкѝна – Кал., СИ 5,5, поляна в гора. Тук се изгубила *Вѝлкѝна*; ДИ: *Вѝлкѝнина поляна*

Вѝлкѝнина поляна – Кал., СИ . ДИ *Вѝлкѝна* (виж).

Вѝлкѝнова колиба – Бл., СЗ 3.

Вѝлкова корѝя – Ст.р., СИ 2,5 (СРТ).

Вѝлковец – Коз., ЮЗ 2, равно, обработваема земя.

Вѝлков тезгѝх – Др., СЗ 7, място, където местен човек на име *Вѝлкѝн* е дялал дървени трупи (СРТ).

Вѝлнѝтата могила – Кал., Ю 0,5, могила, обрасла с храсти (СРТ).

Вѝлчака – Тр.

Вѝлчѝновото – Ич., ЮЗ, Нива сред гора. Преданието я свързва с *Вѝлчан* войвода (СРТ).